

ת"פ 19617/11 - מדינת ישראל נגד משה חי קלדס

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 16-11-19617 מדינת ישראל נ' חי קלדס

פני כבוד השופט איתן הרמלי¹
המואשמה מדינת ישראל
ע"י עו"ד מוטי ריזמן
נגד

הנאשם משה חי קלדס
ע"י עו"ד דינה פרופס בן מנחם

פסק דין

1. הנאשם נמצא אשם לפי הודהתו בכר שביום 4.7.2016 החזיק אגרוף במכוניתו שחנתה בסמוך לביתו. האגרוף נמצא במכונית בעודו שהנאשם עצמו עוכב על ידי השוטרים לבדיקה שగرتית כשהוא רכב על אופניו, וכיון שהרישיות לא נמצא ברשומו הוא והשוטרים נסעו למונית, שבה נהג הנאשם מוקדם יותר, ושם הבחינו השוטרים במקרה באגרוף. הודהת הנאשם באה לאחר שמייעת עדויות השוטרים בטיק אודות ונسبות תפיסת האגרוף.
2. בהחזקת אגרוף "מחוץ לתחום ביתו או חצירו" גרם הנאשם לשיכן פוטנציאלי לסייעים. סיכון זה היה קטן וחסית כיון שלא רק נשא על גופו את האגרוף, אלא שבעת שנמצא האגרוף הנאשם כלל לא היה במכונית שבה הוא נמצא.
3. התובע טען כי בגין שלחזקה בו יש לעיתים מטרה כשרה, הרי שהחזקה באגרוף נעשית למטרות תקיפה בלבד. לדבריו התובע, מתוך העונש ההולם נع בין מספר חדש מסר בפועל שנייתן לרצות בעבודות שירות ועד למסר בפועל למשך שנה. התובע ביקש שיטול על הנאשם עונש שבתחתית מתחם זה בגין מסר על תנאי וקנס. התובע התנגד לבקשת הסניגורית שלא ארשי את הנאשם. זאת, הוайл ולדבריו המבחן לסייעו של תיק ללא הרשות אינם מתקיימים.
4. הסניגורית ביקשה שלא ארשי את הנאשם. זאת, לנוכח מספר נסיבות - גילו הצעיר (בן 19 בשעת ביצוע העבירה ובן 23 ימים); נסיבות ביצוע העבירה - לדבריה, אילו הייתה לנאים חניה פרטית בחצר הבית שלו חנתה המכונית, הרי שהחזקת האגרוף במכונית הייתה מושום החזקה בחצירו; הנאשם לקח אחריות על מעשיו; פועלות המשטרה הייתה פגומה - הנאשם לא הוזהר בטרם שאל אותו השוטר שאלות; לנאים אין עבר פלילי ואף לא נפתחו נגדו תיקים נוספים במשטרת; הזמן שחלף מאז ביצוע העבירה והאמור בתסקיר שירות המבחן אליו ATIICHס בהמשך; לחלופין ביקשה הסניגורית שאם אוחלט להרשיء את הנאשם, אגדור עליו מסר על תנאי בלבד.

5. הצדדים הגיעו פסקי דין לتمיכה בעתירותיהם העונשיות. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם את'יחס להן לכמה מהם וכן לשני פסקי דין נוספים מן העת האחרונה. התובע הפנה לעפ"ג (תל אביב) 13-03-22408 **פרידון טנאיה נ' מדינת ישראל** (2013), שבוណון עניינו של מי ש"נתפס באמצעות העיר בצהרי היום" כשברשותו סיכון אימתי. בית המשפט המחויז קבע כי מתחם העונש ההולם מתחילה מעונש מאסר בפועל קצר שנית לרצות בעבודות שירות וגורע עונש של חדש מאסר בעבודות שירות. פסק דין נוסף שאליו הפנה התובע ניתן בת"פ (נצרת) 15/15 75668 **מדינת ישראל נ' סובחי עוזא** (2016), שבו נקבע מתחם עונש הולם שבין חדש אחד מאסר בפועל ל-10 חודשים מאסר בפועל למי שהחזיק אגרופן במכונית שבה הוא עצמו בשעתليل מהוחרת בשכונת מגוריים. הסניגורית הפנתה לת"פ (פתח תקווה) 15186-11-17 **מדינת ישראל נ' עדן שלום יפרח** (2018), שבו נקבע כי מתחם העונש הולם למי החזיק במכוניתו אגרופן נع בין מאסר על תנאי למספר חדשים מאסר בפועל. הסניגורית הפנתה עוד לת"פ (תל אביב) 18-12-3244 **מדינת ישראל נ' בסיקי גבשבי** (2019), שבו נקבע כי מתחם העונש ההולם למי שהחזיק סיכון קצבים משוננת בסמוך לבתו נע בין מאסר על תנאי לשמנונה חדשים מאסר בפועל. ראוי להזכיר שני פסקי דין נוספים שניתנו בבית משפט זה לאחרונה. בת"פ (תל אביב) 17-09-22851 **מדינת ישראל נ' דוד חיון** (2019) נקבע מתחם עונש הולם שבין מאסר על תנאי ל-8 חודשים מאסר בפועל למי שהחזיק אגרופן במכוניתו (וראו גם פסקי הדין הנסקרים שם). בת"פ (תל אביב) 18-06-54004 **מדינת ישראל נ' אבי איכיב** (2019) נקבע מתחם עונש הולם שבין מאסר על תנאי ל-8 חודשים מאסר בפועל למי שהחזיק סיכון בתקרת מכוניתו (וראו גם פסקי הדין הנסקרים שם).

6. מתחם העונש ההולם נקבע בכל תיק בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה ולא כמתחם אחיד לכל אותם המקרים שבהם מבוצעת עבירה לפי סעיף חוק מס' 5. בנסיבות שבפניו הוחזק האגרופן בתוך מכוניתו של הנאשם, שנתנה ליד ביתו בעוד הוא עצמו כלל לא היה במכונית. מדובר בנסיבות קלות יחסית שמסקירת הפסיקה שהבאתי לעיל עולה כי מתחם העונש ההולם אותן נע בין מאסר על תנאי למספר חודשים מאסר בפועל.

7. לחובת הנאשם אין עבר פלילי למעט הרשעות בגין היעדרות משירותו הצבאי, שאין רלבנטיות לעניינו. הנאשם היה כאמור בן 19 בעת ביצוע העבירה והוא בן 23 כיום. לבקשת הסניגורית הפניתי את הנאשם לשירות המבחן וביקשתי שירותי המבחן יבחן גם את סוגית ההרשעה. על מנת לשמור על פרטיותו של הנאשם אינני מוצא לפרט במסמך פסק הדין את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שהן מפורטות בתסוקיר. אציין כי שיטוף הפעולה של הנאשם עם שירותי המבחן (למרבה הצער גם עם בית המשפט) לא היה מלא. הנאשם גם לא הציב בפניו שירותי המבחן או בפניו על נזק מיוחד שיגרם לו כתוצאה מהרשעה. לנוכח ממצאי בדיקותיו לא המליך שירותי המבחן שאסיהם את התקיק ללא הרשעה, אלא שארשיע את הנאשם ואטייל על הנאשם עונש מאסר על תנאי.

8. כמובן, הכלל הוא ש"משהו כביצה של עבירה יש להרשיע את הנאשם"^[1] וסיוםו של תיק במקרה זה לא הרשעה הוא חריג לכלל שיש לנקט בו "רק במקרים יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן הרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה"^[2] - זאת, כאשר מתמלאים שני תנאים: "ראשית, על

ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסויים על הרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה^[3]. עם השנים השתרשה בפסיקת הדעה כי "על העותר לאי-הרשעה מוטלת החובה להציב על כך שהרשעתו תביא לפגיעה קשה ו konkretit בטיוקו שיקומו, ולתמוך את טענותיו בתשתיית ראייתית מתאימה"^[4].

9. אמם העבירה שבה מצאתי את הנאשם אשם היא מסוג העבירות שבهن יכול התקיק להסתויים ללא הרשעה. אולם, הנאשם לא הציב על כל פגיעה בשיקומו או נזק מיוחד שיגרם לו אם יורשע (ה הנאשם עוסק היום בהרכבת ארוןות). בנסיבות אלה איןני מוצא מקום לסימן את התקיק ללא הרשעה, ואני מרשים את הנאשם בביטול עבירה של החזקת אגרופן שלא כדי לפי סעיף 186 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

10. בהתחשב בהיעדר עבר פלילי רלבנטי, בಗילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירה ובזמן שהחלף מאז ביצועה, אני מוצא כי יש לגזר על הנאשם עונש שבתחלת מתחם העונש ההולם.

11. לפיכך, אני גוזר על הנאשם את העונשיים הבאים:

א. 3 חודשים מאסר על תנאי שלוש שנים שלא ישוב ויעבור עבירה של החזקת סכין או אגרופן.

ב. קנס בסך 500 ל"נ שישולם עד 1.2.2020 או 3 ימי מאסר תמורה. מסכום הקנס יש לקזז כל סכום שהופקד במסגרת זו הבאה. אם נותר פיקדון מצוי הbara על סכום הקנס יוחזר ההפרש לנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, 22 בדצמבר 2019, בנסיבות הצדדים.

[1] ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל** (1997)

[2] ר"ע 432/85 **גدعון רומנו נ' מדינת ישראל** (1985)

[3] ע"פ כתב הנ"ל

[4] רע"פ 3589/14 **שרון לוחן נ' מדינת ישראל** (2014)